УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум: 6. децембар 2021.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМСИЈИ

На основу чланова 36 и 37 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, члана 25 Правилника о докторским студијама на Универзитету у Београду и члана 40 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду на II редовној електронској седници одржаној 16–22. новембра 2021. године образовало је Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је **Милан Милошевић** пријавио под насловом **„Поетичке особености *прозе у траперицама* у српској и хрватској књижевности“**.

Састав Комисије:

1. **др Александар Јерков**, редовни професор Филолошког факулета у Београду, ужа научна област Српска књижевност, предмет Српска књижевност 20. века, изабран 2015;
2. **др Горан Коруновић**, доцент Филолошког факулета у Београду, ужа научна област Српска књижевност, предмет Јужнословенска компаратистика, изабран 2018;
3. **др Јелена Панић Мараш**, ванредни професор Учитељског факултета у Београду, научна област Српска књижевност, предмет Књижевност за децу и младе, изабрана 2019.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Милан Милошевић рођен је 1985. године у Приједору. Основну и средњу школу завршио је у Приједору. Дипломске и магистарске студије завршио је на Одсеку за српски језик и књижевност Филолошког факултета у Бањој Луци. На Филолошком факултету универзитета у Београду тренутно похађа докторске студије (модул Српска књижевност). Главни је и одговорни уредник СРП-а, часописа за књижевност и уметност из Приједора, а сарадник је већег броја књижевних

магазина, листова и портала у региону. Поред књижевности и књижевног преводилаштва, бави се и теоријом стрипа, пише сценарије за исте и ради на популаризацији ове умјетности код млађих генерација. Запослен је као професор српског језика у средњој школи у Приједору.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Милошевић, Милан. „На трагу Холдена Колфилда: Елементи прозе у траперицама у филму *Млад и здрав као ружа*". *Филолошки преглед* XLVII 2020 1. Београд: Филолошки факултет, 2020. 161–188.
2. Милошевић, Милан. „Експлоатација идеје у стрипу – The Punisher". *Култура*, часопис за теорију и социологију културе и културну политику 165. Београд: Завод за проучавање културног развитка, 2019. 121–133.
3. Милошевић, Милан. „Реалистичност фикције у роману *Милан Наранџић* Јакова Игњатовића". *Узданица* 2/2019. Јагодина: Факултет педагошких наука у Крагујевцу, Јагодина, 2019. 77-92.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у научне радове Милана Милошевића Комисија сматра да кандидат испуњава услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен др Предраг Петровић, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација:

1. Предраг Петровић, „Поетика кинематографа: Винаверови есеји о филму", Зборник Матице српске за књижевност и језик, књига 69, свеска 1, 2021, стр. 151–162.
2. Предраг Петровић, „Хришћанска религиозност у модерној српској поезији", Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, књ. LXXXVI, Београд, 2020, стр. 95–111.
3. „Свет као позорница у романима Иве Андрића", *Дело Иве Андрића*, зборник радова, САНУ, Београд, 2018, стр. 503 – 517.
4. „Милош Црњански и руска књижевност", *Српска славистика, Колективна монографија*, Том II: *Књижевност, култура, фолклор*, Савез славистичких друштава Србије, Београд, 2018стр. 275 – 285.
5. „Могућности периодизацијског одређења савремене српске књижевности", *Периодизација нове српске књижевности* : поводом 150. годишњице рођења Павла Поповића (16. IV 1868 - 4. VI 1939), зборник радова, уредник Злата Бојовић, стр. САНУ, Београд, 2019, стр. 345 – 358.

Комисија сматра да проф. др Предраг Петровић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Српска књижевност.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. ***Формулација назива тезе*** „Поетичке особености *прозе у траперицама* у српској и хрватској књижевности“ прикладан је и добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. ***Предмет истраживања***

Главни предмет научног истраживања докторске дисертације представља невелик корпус српске и хрватске *прозе у траперицама*. Ову стилску формацију, знану и као џинс-проза, објаснио је 1976. године у ауторском делу *Проза у траперицама* хрватски аутор Александар Флакер. Иако термин „траперице” (као и енглески џинс) није својствен лексици српског језика, назив стилске формације „проза у траперицама” налазимо најприкладнијим, како због приближавања ере у којој је овај књижевни жанр био популаран (1956–1976) тако и због лакшег поимања лингвистичког тренда бивше државе, заснованог на толеранцији српског и хрватског говорног идиома.

Турбулентне поратне године дониеле су са собом знатне геополитичке и културне промене. Различита поимања термина „ново”, „модерно”, „савремено” дала су разнолике одјеке у многим националним књижевностима. Тај тренд није мимоишао ни југословенску послиератну књижевност. Приземљена у хладноратовски вакуум, исцепкана на републичком, националном, верском, идеолошком и културолошком нивоу, неединственост поетика код савремених југословенских писаца је била осетнија него у књижевностима других народа са сличним државним уређењем (Мађарска, Пољска). Та некохерентност најбоље се огледа у прихваћености прозе у траперицама (џинс-прозе), својеврсног књижевног бунта против нефлексибилности етаблиране књижевности.

Именујући ову стилску формацију, Александар Флакер дефинисао је занимљиву појаву примећену у многим књижевностима након светског успеха романа *Ловац у житу* Џерома Д. Селинџера: наративе лишене дискурса о ратним страхотама, са младим дезилузионизираним нараторима, чврсто везаним за земљу и у свађи са убеђењима одраслих. Кријумчарење „западњачких уплива” у југословенску књижевност, а самим тим и клица прозе у траперицама, постало је могуће делимичним раскидом са дотад пропагираним соцреализмом и заокретом ка „несврстаности” након Резолуције Информбироа. Плодови овакве врсте бунта су добијали на снази са јачањем конзумеристичких навика младих Југословена, доживљавали се као тренд и модни „крик”. Отуд и дугогодишње занемаривање прозе у траперицама и других продуката популарне културе од стране књижевних критичара.

Овај литерарни феномен, незабележен у многим светским националним књижевним корпусима, тек спорадично је био предмет занимања југословенских, углавном млађих, прозаиста. У раду који има претензије да освијетли ову изразито оригиналну појаву у књижевности, кандидат ће се анализирати, критички и аргументовано, учинак оних аутора који су покушали духом „траперица” задахнути тзв. „високу” књижевност. Документовањем реакција јавности и књижевне критике

на ране прозне радове Гроздане Олујић и Алојза Мајетића, анализираће се судско и цензорско изгласавање неподобности „прози у траперицама”. Званично нереаговање цензорских тела на несублимирану провокативност водећих наратива зреле фазе „траперица” (*Кужиш, стари мој* Звонимира Мајдака и *Белешке једне Ане* Моме Капора), дозвољавање ширења међу масе тзв. популарне књижевности (у чије ће се унижавајуће границе ова стилска формација одмах сместити), губитак атрактивности, као и хибридизација „прозе у траперицама”, такође ће бити предмет проучавања у овом раду.

3. ***Библиографија прелиминарних истраживања***. Кандидат је приложио библиографију коју овде наводимо у целини:

Примарна литература:

Аксјонов, Василиј. Колеге. Београд: Просвета, 1963.

Bilopavlović, Tito. Ciao, slinavci. Zagreb: Znanje, 1977.

Блашкова, Јарослава. Најлонски месец. Сарајево: Свјетлост, 1966.

Вегел, Ласло. Мемоари једног макроа. Београд: Стубови културе, 2011.

Вегел, Ласло. Паренеза. Београд: Филип Вишњић, 1987.

Глумац, Бранислав. Загрепчанка. Загреб: Аугуст Цесарец, 1979.

Глумац, Бранислав. Исписница. Изабране пјесме (1958-2008). Загреб: ВБЗ, 2008

Капор, Момо. Белешке једне Ане. Београд: Књига-комерц, 2005.

Капор, Момо. И друге приче. Београд: Лагуна, 2020

Капор, Момо. Фолиранти. Загреб: Знање, 1975.

Капор, Момо. Хеј,нисам ти то причала. Београд: Књига-комерц, 2005.

Квесић, Перо. Заборављено пјесништво. Перорез Славујевац. Загреб: Ин Три, 2019.

Кемо, Рејмон. Цаца у метроу. Београд: БИГЗ, 1973.

Мајетић, Алојз. Чанги. Нови Сад: Прогрес, 1963.

Мајетић, Алојз. „Жур у Магденланду”. Сувремена хрватска новела II. Приредио Дубравко Јелчић. Загреб: Зора, 1971. 373-383.

Мајетић, Алојз.Чанги. Загреб: Вечерњи лист, 2004.

Мајдак, Звонимир. Младић. Загреб: Младост, 1965.

Мајдак, Звонимир. Гледаоци. Загреб: Напријед, 1966.

Мајдак, Звонимир. Играчи. Загреб: Младост. 1969.

Мајдак, Звонимир. Главно да се гура. Загреб: Знање, 1974.

Мајдак, Звонимир. Тиха језа. Ријека: Отокар Кершовани, 1975.

Мајдак, Звонимир. Фрајерски ноктурно. Загреб: Знање, 1976.

Мајдак, Звонимир. Кужиш, стари мој; Стари дечки. Загреб: Графички завод Хрватске, 1978.

Мајдак, Звонимир. Гадни паркинг. Загреб: Аугуст Цесарец, 1980.

Мајдак, Звонимир. Лова до крова. Загреб: Знање, 1984.

Мајдак, Звонимир. Пази, тако да останем невина. Београд: Народна књига, Алфа, 2002.
Михаиловић, Драгослав. Кад су цветале тикве. Београд: БИГЗ, 1983.
Новаковски, Марек. Кнез тмине и дванаест прича. Београд: Филип Вишњић, 1986.
Олујић, Гроздана. Излет у небо. Београд: Народна књига, 1984.
Олујић, Гроздана. Гласам за љубав. Београд: СКЗ, Партенон, 2018.
Олујић, Гроздана. Не буди заспале псе. Београд: СКЗ, Партенон, 2018.
Олујић, Гроздана. Дивље семе. Београд: СКЗ, Партенон, 2018.
Павић, Синиша. Вишња на Ташмајдану. Београд: Просвета, 1996.
Plenzdorf, Ulrich. Nove patnje mladoga W. Zagreb: Znanje, 1978.
Прелевић, Душан. Последњи круг у Монци. Београд: Лом, 2015.
Савић, Милисав. Љубави Андрије Курандића. Београд: СКЗ, 1972.
Селинџер, Џером Дејвид. Ловац у житу. Београд: Хаос, 1995.
Селинџер, Џером Дејвид. Френи и Зуи. Београд: Просвета, 1965.
Стефановић, Мирјана. Одломци измишљеног дневника. Нови Сад: Матица Српска, 1961.
Хласко, Марек. Осми дан у тједну. Загреб: Зора, 1960.
Шољан, Антун. Кратки излет. Загреб: Вечерњи лист, 2004.

Секундарна литература:

Барт, Ролан. „Ефекат стварног". Трећи програм 85 (1990): 190-196.
Бужињска, Ана и Михал Павел Марковски. Књижевне теорије XX века. Београд: Службени гласник, 2009.
Глумац, Бранислав. Критика хрватске „књижевне критике". Загреб: Задружна штампа, 1983.
Глумац, Бранислав. Сви моји људи. Загреб: Младост, 1987.
Дуда, Деан. Културални студији. Загреб: АГМ, 2002.
Долежел, Лубомир. Хетерокосмика. Београд: Службени гласник, 2008.
Ђуровић, Јована. „Култура младих у транзицији: анализа филмова Тилва рош и Клип". РЕЧ 85/31 (2015): 197-255.
Златић, Богдан. Црни талас у српском филму. Београд: Catena mundi, 2018.
Janjatović, Petar. (Ex)YU rock enciklopedija 1960-2006. Beograd: P. Janjatović, 2007.
Јовановић, Александар. „О Сабраним романима Гроздане Олујић", предговор у Гроздана Олујић, Излет у небо, Београд: СКЗ, Партенон, 2018. 9-26.
Јончић, Петар. Музичке сликовнице осамдесетих. Београд: Службени гласник, 2015.
Константиновић, Радомир. Философија паланке. Београд: Нолит, 1969.
Ладан, Томислав. „Поговор". Фрајерски ноктурно. Загреб: Знање, 1976.
Ладан, Томислав. Та критика. Загреб: Матица хрватска, 1970.
Ладан, Томислав. Пјесништво – пјесме – пјесници. Загреб: Аугуст Цесарец, 1976.

Мандић, Игор. Уз длаку. Загреб: Младост, 1970.
Мандић, Игор. Њежно срце. Загреб: Знање, 1975.
Мандић, Игор. 101 кратка критика. Загреб: Аугуст Цесарец, 1977.
Мандић, Игор. Kaj ste pisali, bre? Шта сте написали, бре?. Београд: Службени гласник, 2011.
Мандић, Игор. „Урбана митологија у прози Моме Капора". Капор, Момо. 101 прича. (1980): 5-28.
Милошевић, Никола. Негативни јунак, Београд: Белетра, 1990.
Милутиновић, Дејан. „Постклaсична наратологија". Свет у књижевности – књижевност у свету II (2014): 358-369.
Михајловић, Борислав. Књижевни разговори. Београд: Српска књижевна задруга, 1971.
Михаљевић, Никица „Пјесникова потрага за јединством". Исписница, Изабране пјесме (1958-2008) (2008): 9-17.
Мешић, Мубина. Субверзија и књижевност: дипломски рад. Сарајево: 2018.
Морети, Франко. „Bildungsroman као симболичка форма". РЕЧ 60/5 (2000): 417-452.
Недић, Марко. „Роман о трагању за идентитетом". Дивље семе. (2018): 175-194.
Опачић, Зорана. „Проклетство слободе". Не буди заспале псе. (2018): 243-260.
Павловић, Живојин. Језгро напетости. Београд: БИГЗ, СКЗ, Народна књига, 1990.
Палавестра, Предраг. Послератна српска књижевност 1945-1970 и њена историја. Београд: Службени гласник, 2012.
Пијановић, Петар. „Искушења младог бунтовника". Гласам за љубав. (2018):
Поповић, Тања. Речник књижевних термина. Београд: Логос Арт, 2007.
Принс, Џералд. Наратолошки речник. Београд; Службени гласник, 2011.
Пробрана баштина. 100 година – пјесама – пјесника хрватскога пјесништва 20. стољећа. Приредио Стијепо Мијовић Кочан. Загреб: ПАН књига, 2001.
Савремена српска проза. Зборник 33. књижевних сусрета. Трстеник: 12. новембар, 2017.
Сабљак, Томислав. Рјечник шатровачког говора. Загреб: Глобус, 1981.
Tirnanić, Bogdan. Coca-Cola art. Beograd: Rad, 1989.
Томц, Грегор. Чича Томчева колиба. Београд: Службени гласник, 2010.
Флакер, Александар. Проза у траперицама. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, 1983.
Флакер, Александар. Стилске формације. Загреб: Свеучилишна наклада Либер, 1976.
Castronovo, David. "Holden Caulfield's Legacy". J. D. Salinger's The Catcher in the Rye – New edition (ed. Howard Bloom) (2009): 105-113.
Џаџић, Петар. Критике и огледи. Београд: СКЗ, 1973.
Шољан, Антун. Зановијетање из замке. Загреб: Знање, 1972.

4. Основни ***циљеви истраживања.***

Циљ истраживања докторске дисертације под насловом *Поетичке особености „прозе у траперицама“ у српској и хрватској књижевности* представља темељно ишчитавање романа који припадају корпусу прозе у траперицама и да се на основу њега понуди ново тумачење ове јединствене, али никад, од стране књижевне критике, озбиљно прихваћене стилске формације. Након тога следи преиспитивање позиције прозе у траперицама унутар српске и хрватске књижевности и тумачење њеног специфичног доприноса популарној књижевности и популарној култури уопште. Коначни циљ истраживања јесте ревизија њене књижевноисторијске улоге у оквиру српске и хрватске књижевности и културе.

Докторска дисертација заснива се на седећим **хипотезама**:

Основна хипотеза овог истраживања јесте да постоји потреба за ревизијом критичког суда о стилској формацији насталој на трагу инвенције Џерома Д. Селинџера и његовог – у светским размерама популарног – романа *Ловац у житу*, а коју наука о књижевности данас препознаје као „прозу у траперицама”. Помно рашчлањивање геополитичког колажа и прилика након Другог светског рата, југословенских посвемашњих подјела, али и односа критичке јавности према прози у траперицама као представнику популарне и масовне културе освијетлиће досад недокучене стране овог литерарног жанра.

Према другој хипотези, сви југословенски аутори романа у траперицама нису њиховим стварањем имали првенствено на уму подстицање револуције у изразом једнообразној заједничкој књижевности, као ни стварање субверзивних наратива, за шта су били неретко нападани у јавним гласилима. Њихов циљ јесте био нови израз, примеренији времену, али и праћење светских литерарних трендова. Мада неприхваћени од етаблираних књижевника и критике и често оптуживани за лаицизам (Гроздана Олујић, Момо Капор), „траперичари” су, махом, били изузетно добро примљени од стране публике, у толикој мјери да се тражила масовна производња исте, што је довело до хиперпродукције и „инфлације” основне идеје. О тренутак популарности „траперица” су се окористили и неки књижевници озбиљнијих аспирација, јер у њиховим првенцима итекако налазимо окоснице ове стилске формације (*Кад су цветале тикве* Драгослава Михаиловића и *Љубави Андрије Курандића* Милисава Савића).

Последња хипотеза на коју се ослања ово истраживање гласи да је проза у траперицама, иако до своје пролиферације (након 1975. године) не толико распрострањена као стилска формација у заједничкој књижевности, тематски, лингвистички, стилски, и, уопште узев, наративно књижевни жанр најкомплементарнији савременом човеку. Ослобођен заблуда о мењању личности из производног романа, без „вертерских” питања, романтичних узлета и за савременог човека високоморалних назора, наратив „траперица”, премда наоко некњижевни и „јефтин”, по стваралачкој слободи и креативности, у рангу је захтевнијих савремених литерарних форми.

5. ***Очекивани резултати***:

1. Незанемарљив допринос књижевнотеоријском и књижевноисторијском проучавању посебности стилске формације у науци о књижевности знаној под називом проза у траперицама. Ставови изнети у истраживању морали би потпомогнути рационалнијем сагледавању својствености „траперица” и помакнути је из ефемерног у актуелан дискурс.

2. Ово истраживање може се узети као прво потпуно проучавање прозе у траперицама и њеног литерарног ефекта. Флакерова истоимена студија, објављена у зениту популарности жанра (прво издање 1976. године, друго допуњено издање 1983. године) и његове пролиферације у „естрадно” штиво, јесте академски компетентна дефиниција њеног нарочитог ткива и узуса, али без формалног закључка. Њега је практично и немогуће извести као савременик, зато сматрамо да је ово истраживање, условљено временским отклоном од актуелности, комплетније од оног на који се ослања.

3. Најбитнији резултати истраживања докторске дисертације *Поетичке особености „прозе у траперицама“ у српској и хрватској књижевности* представљаће допринос у осветљавању нових видика за књижевну и културну историју. Проза у траперицама се, углавном, критички унижавала и мање цијенила у опусу књижевника који су јој се, испочетка, приклањали као жанру. Ово истраживање проблематизује и појашњава такав однос и понудиће књижевнотеоријски и књижевноисторијски довољно основане аргументе за ревидирање уврежених ставова.

6. ***План рада***

Кандидат је предложио следећи план докторске дисертације:

1. Увод
2. Проза у траперицама – теоријске одреднице Александра Флакера
3. Феномен „траперица” у српској и хрватској књижевности
4. „Нови израз” у романима Гроздане Олујић и Алојза Мајетића
5. Проза у траперицама у популарној култури – Звонимир Мајдак и Момо Капор
6. Лингвистички идиом прозе у траперицама
7. Ефекат „прозе у траперицама”
8. Закључак
9. Литература

У уводном делу рада изложиће се основне теме и проблемске целине, као и стање у водећим националним књижевностима у периоду непосредно након Другог светског рата. Изнијетим ставовима ће се приступити најприје из књижевнотеоријске перспективе, због чега ће у другом поглављу бити постављени и зацртани основни теоријски постулати о прози у траперицама као стилској формацији, чија ће се утемељеност провјеравати у наредним поглављима на

конкретним примјерима. У истом поглављу ће се изниети, зарад бољег увида у грађу „траперица”, њене наратолошке посебности, као и тачка гледишта једног њеног наратора. Следи поглавље у којем ћемо указати на одјеке „западњачке моде” у југословенским књижевностима након Другог свјетског рата, и то из књижевноисторијске, компаратистичке и културолошке перспективе. Овим истраживачким методама контекстуализоваћемо прозу у траперицама као логичну поседицу и амалгам историјских околности – брзо описмењавање, технолошки шок, потрошачки менталитет – испразне медијске демагогије и девалвације очекивања нове генерације читалаца од књижевности. Наредна поглавља бавиће се односом савременика и књижевне критике према овом типу прозе, њеним утицајем на популарну југословенску културу и популарну културу земаља наседница, њеним незанемарљивим лингвистичким доприносом, као и њеном транзицијом из „књижевног нуспроизвода” у конвенционалну литературу. Предмет посебног лингвостилистичког разматрања у поглављу „Лингвистички идиом прозе у траперицама“ биће испитивање усјешности јединства израза и значења одабраног дјела, до чега ће се допрети темељном анализом језичког израза „траперица”. Аутор дисертације ће у „Закључку“ резимирати резултате истраживања претходних поглавља, те на основу њих уобличити и аргументовано бранити џинс-роман као прототип савременог романа са потпуно модерним, а насљеђем неоптерећеним, приповедачем.

7. *Методе истраживања.*

Неопходну контекстуализацију прозе у траперицама унутар шире целине и стварносног момента у овом истраживању методолошки ће се предочавати како књижевнотеоријским тако и методама студија културе, али и књижевноисториографским и компаратистичким. Изабрани интердисциплинарни приступ теми приликом њене обраде је логичан и једини могућ, јер је југословенска проза у траперицама огледало и тековина разних, међусобно прожетих, друштвених ситуација и стања, не нужно књижевних. С обзиром да се о наративима које убрајамо у прозу у траперицама прилично расправљало у за то предвиђеним рубрикама новинских листова, књижевним часописима, телевизијским емисијама, судницама и на међународним форумима, за правилно разумевање формацијског опсега, њеног субверзивног карактера, реторике и ставова неопходни су познавање и помна анализа друштвено-политичких и књижевно-културних утицаја у две декаде постојања и актуелности жанра. Пошто је „проза у траперицама” први књижевни жанр заснован искључиво на говорном идиому младих из урбане средине, овај оригиналан генерацијски сказ је доста утицао на измену језичког стандарда савремене књижевности. Самим тим, ово истраживање ће бити од изузетног значаја за лингвистику, како због „живог” језика младих тако и због језика друштвене маргине.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА

Кандидат Милан Милошевић испуњава услове за израду докторске дисертације. Ту подобност поткрепљује и исцрпно образложење процеса истраживања и предмета рада.

Тема дисертације „Поетичке особености *прозе у траперицама* у српској и хрватској књижевности“, како се могло закључити на основу изнетог образложења, отвара могућности за нове научне резултате и иновативне интерпретације. На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области српске књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору (библиографија релевантних научних радова) Комисија констатује да је проф. др Предраг Петровић подобан за ментора предложене докторске дисертације**.**

На основу свега изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидата Милана Милошевића и предложене теме докторске дисертације „Поетичке особености *прозе у траперицама* у српској и хрватској књижевности“ а да за ментора именује др Предрага Петровића, редовног професора Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Београд, 6. децембар 2021. г.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. др Александар Јерков, редовни професор

2. др Горан Коруновић, доцент

3. др Јелана Панић Мараш, ванредни професор